

***Biskop Herborg Finnset, ordinasjonshilsen Andreas Støvik Aspeland, Oppdal kirke
09.09.18***

Kjære Andreas : til lykke med dagen ! Og kjære menighet her i Oppdal i dag; til lykke ! Det er en spesiell hendelse vi er med på i dag. Det er 27 år siden sist det var en ordinasjon i denne kirka.

Jeg er glad for at du ønsket at denne avgjørende hendelsen i ditt liv skulle skje her - midt imellom de folkene som har sett deg vokse opp fra barn til ungdom og til en voksen mann. Forbindelser og tilhørighet er viktig. Ikke bare viktig for deg som blir ordinert – men for oss – for fellesskapet. Hos mange vil denne dagen **sette spor**: Vi har enda et kapittel i historia sammen.

For vi vil være rundt deg, vi som er her i dag, også når du ikke selv merker det. Du får en krans av mennesker rundt deg som *husker, vet og ber*. Det er umistelig at vi ber for hverandre, og det er så betydningsfullt å vite at *det er noen som ber!* Når du møter en vanskelig dag eller krevende hendelse – hold fast på den innsikten!

Min hilsen til deg knytter jeg til Johannesevangeliet kap 15, hvor Jesus sier:

Jeg kaller dere venner, for jeg har gjort kjent for dere alt jeg har hørt av min Far. ¹⁶ Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere og satt dere til å gå ut og bære frukt, en frukt som varer. Da skal Far gi dere alt dere ber om i mitt navn. ¹⁷ Dette er mitt bud til dere: Elsk hverandre!

Du følger i noens *spor*: Lokalavisa her har gjort et nummer av at du følger i pappas fotspor.

Men her er også andres spor å følge: Ordinasjonshandlinga og veien du har valgt for livet ditt setter deg inn på en sti med mange spor foran deg, i en tradisjon like lang som kirka selv. Vi legger hendene på deg og ber, ber for deg og prestetjenesten som du nå vigles til.

Så gir du deg i kast med vandringa, du også. Nå skal du både følge andres spor – og selv sette spor etter deg. Gjennom prestetjenesten vil du møte mange mennesker –alle typer folk - i alle slags livssituasjoner, og med alle varianter av livssyn. Møt dem alle med respekt - som det de er: medskapninger med en avglans av Guds bildet i seg – slik det er i oss alle. **Sett nådens spor etter deg !**

Under vandringa gjennom livets alle sider vil du trenge å hente krefter. Noen ganger vil du kjenne deg ensom. Mange ganger kan du glede deg over medarbeidere, venner, gode folk i lokalsamfunnet. Alltid kan du hente den styrken og visdommen som Guds Hellige Ånd kan gi deg i fellesskapet, i bønner og i bevisstheten om at du aldri er alene. Du kan få bety mye for andre når du er deg selv, sånn som du er, du kan sette gode spor der du går.

Å bli ordinert eller vigslet er et *personlig* prosjekt på den måten at du avgir forpliktende løfter. Alvorlige løfter. Å blir ordinert er også et fellesskapets prosjekt: Skulle man bære dem alene, skulle det ikke gå.

I slutten av denne utspørringen kommer det et lite innskudd, en bisetning: Bisetninger skal man alltid passe på, - og denne er virkelig av de viktige: *ved den nåde Gud vil gi deg*. Kjære Andreas: hver dag og foran hver oppgave du står overfor, alle møter med mennesker du skal inn i, går det an å feste seg i de ordene. Guds nåde som vi alle har fått, setter oss i stand til å se andre med nådens blick. Guds nådige blick følger også deg. Du er aldri alene i de oppgavene du går inn i. Sett nådens gode spor etter deg!